

Betreft: reactie internetconsultatie sluiten jacht op haas en konijn

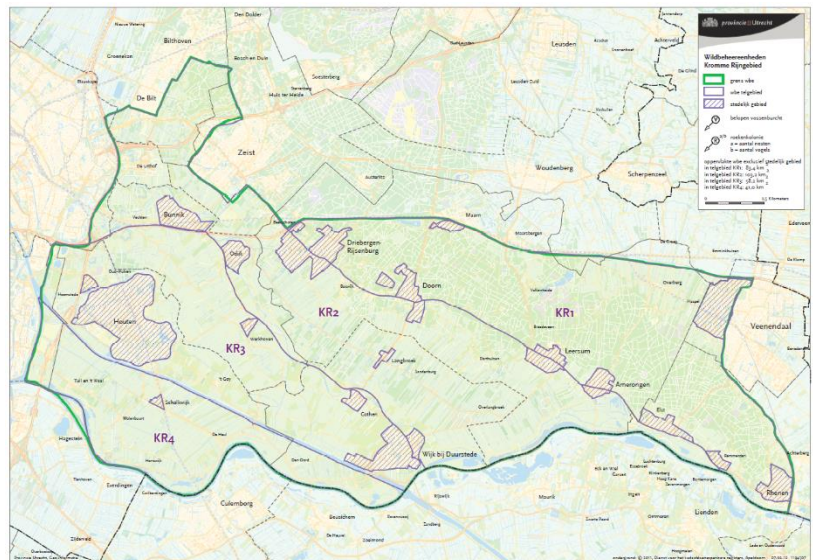
Doorn, 8 juni 2022

L.S.,

Middels deze brief geven wij u graag onze visie aangaande het voornemen van de minister om de jacht op konijn in Nederland en de jacht op het haas in delen van Nederland, waaronder onze provincie Utrecht, te sluiten.

Onze wildbeheereenheid *Kromme Rijngebied, Heuvelrug Zuid en Schalkwijk* beslaat een gebied van 285 vierkante kilometer, exclusief stedelijk gebied. Onze wildbeheereenheid bestaat uit ruim 360 leden en donateurs.

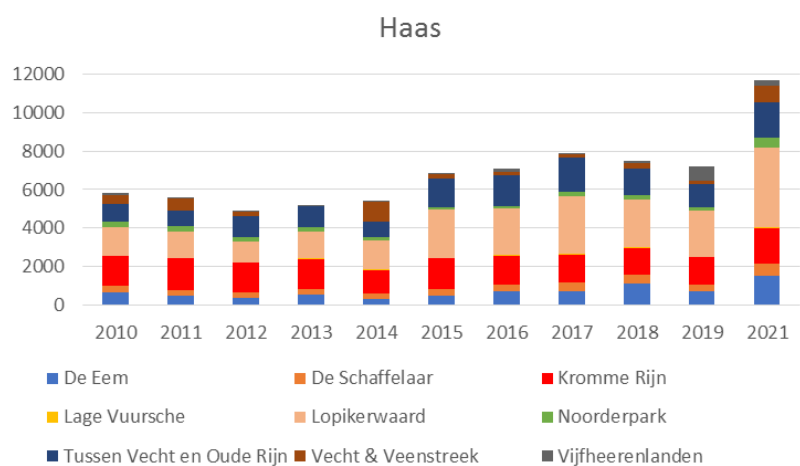
Namens onze leden reageren wij met onderstaande onderbouwing, waarom wij van mening zijn dat het voornemen van de Minister om de jacht op haas en konijn te sluiten, contraproductief zal werken.



In onze velden zien wij meer haas dan in de ons omliggende natuurgebieden. Dat komt onder meer door het werk dat onze leden daar verrichten. Uiteraard tellen we deze dieren ook.

De hiernaast afgedrukte grafiek geeft u de telgegevens van het haas in Utrecht, en in rood onze wildbeheereenheid. In het jaar 2020 kon, vanwege de dan geldende Corona-maatregelen, niet geteld worden.

Duidelijk is zichtbaar dat het goed gaat met het haas: het getelde aantal schommelt onder invloed van normale populatieschommelingen en telafwijkingen (bijvoorbeeld de weersomstandigheden tijdens de telling). Maar van een structurele daling in de gehele provincie en onze WBE is geen sprake. Dan zouden we overigens de intensiteit van de jacht ook verminderen: dat is onze zorgplicht.



Secretaris: E. Brockhoff,

e-mail: secretaris@wbekrommerijn.nl



Ook het konijn laat de afgelopen vijf jaar een stabiele populatie zien –al zijn er lokaal grote verschillen. Ziektes kunnen, indien de stand te hoog oploopt, de populatie ver uitdunnen. Aan de andere kant zien we dat populaties zich snel herstellen door de reproductiesnelheid van het konijn – zeker als de mogelijkheid wordt gegeven om actief bepaalde predatoren (vos, verwilderde kat, kraai) in balans te houden.

De leden van onze wildbeheereenheid begrijpen in het licht van het bovenstaande en vanuit de praktijk, dan ook niets van het geëxtrapoleerde bureau-onderzoek waarop u uw voornemen heeft gebaseerd. Sovontellers hebben wij nog nooit in onze velden gezien, onze jagers en faunabeheerders zijn er echter dagelijks te vinden. Maar er zijn meer verschillen tussen de personen die de tellingen hebben uitgevoerd en onze praktijkmensen die in de wet zijn aangewezen om hier mee bezig te zijn. Bijvoorbeeld:

- Sovontellers tellen overdag, terwijl hazen nachtactief zijn. Er zijn tientallen voorbeelden van locaties binnen onze WBE, waar in de nacht een vijfvoud (!) wordt waargenomen van het aantal hazen dat overdag zichtbaar is.
- Sovontellers tellen op een zeer beperkt aantal punten, terwijl konijnenpopulaties sterk fluctueren en op sommige locaties veel talrijker zijn dan op andere: dat valt niet vanaf een zeer beperkt aantal telpunten te extrapoleren.
- Sovontellers tellen vogels, met hazen als bijvangst. Wij gaan er van uit dat deze vogeltellers ons iets kunnen leren over deze gevleugelde dieren. Maar andersom heeft het vinden van gedrukte hazen in het veld een geoefend oog nodig, waar zij meestal niet over beschikken.
- Sovontellers tellen *vogels*: dus bij voorkeur in drassige velden en natuurgebieden van de grote terrein beherende organisaties. *Juist de locaties waar van nature minder hazen voorkomen*. De uitgestrekte velden waar het haas van nature vooral voorkomt, heeft hun aandacht niet. Particuliere gronden worden door hen niet betreden – wij komen daar wel.

Als jagers wensen wij jachtvelden die zo faunarijk als mogelijk zijn. We zijn dagelijks buiten te vinden, vaker zonder geweer dan met. Wij zijn de uitvoerende partij bij veel bescherming, beheer en schadebestrijding – in willekeurige volgorde.

Jacht is zoveel meer dan het bemachtigen van een haas of wilde eend: we nemen de zorgplicht voor onze velden zeer serieus. Niet alleen voor de vijf wildsoorten, maar als beschermer van biodiversiteit en het vinden van een balans in onze postzegelnatuur.

Enkele voorbeelden die jagers binnen onze WBE uitvoeren:

- Promoten / sponsoracties om wildredders te verspreiden binnen de WBE;
- De drone-activiteiten die wij uitvoeren intensiveren om maaislachtoffers onder reeën, hazen, weidevogels en andere dieren te voorkomen: faunarijk grasland;
- Nestbescherming, o.a. met de drone;
- Zwerfafval opruimen in ons werkgebied;
- Maaifolders verspreiden en voorlichting geven hoe agrariërs diervriendelijk kunnen maaien;
- Promoten bloemenrijke akkerranden en wildakkers, subsidies regelen en uitvoeren (alleen al in onze WBE dit jaar door ons toedoen een vergroting van faunarijke akkerranden met ca. 7.500 m²);
- Biotoopverbetering in samenspraak met de grondeigenaar of agrariër;
- Posters “honden vast” verspreiden in het kalveren-/broedseizoen en in de winterrustgebieden;
- Eendenkorven plaatsen;



- Wegvangen en herplaatsen rovende zwerfkatten;
- Predatorbestrijding om deze terug in balans te brengen;
- Met gemeenten en wegbeheerder praten om bermen anders in te richten, wildreflectoren;
- Voorkomen wildaanrijdingen door beheer populatie grote hoefdieren tot het door de provincie vastgestelde maximum aantal;
- Wild- en faunatellingen uitvoeren en faciliteren;
- Valwild afhandelen en ondersteunen;
- Wilduittredingsplaatsen faciliteren, overleg met waterschappen;
- Plaatsen werende maatregelen bij schade, advies hierover aan de agrariërs;
- Etc.

Deze acties doen wij graag, maar ze worden uitgevoerd door vrijwilligers. Indien de stand het toelaat, is het 'oogsten' van een haas, konijn of wilde eend hun beloning voor deze jaar-ronde inspanningen.

Is het doel om jagers *kosten wat kost* te stoppen, of is het doel om de stand van de dieren te bevorderen? Onze ervaring is dat mensen die tegen de jacht zijn, niet begrijpen wat wij doen en waarom wij dagelijks in de natuur te vinden zijn. Zij hebben een gezamenlijke vijand nodig om hun bestaan richting hun leden te rechtvaardigen. De jager is daar voor onwetenden een makkelijk slachtoffer voor. Niet voor niets is het grootste aantal leden van dit soort partijen in de stad te vinden: daar waar de natuur ver te zoeken is. En *als* zij een keer in het veld nodig zijn, komen ze niet opdagen.

Exemplarisch is het hiernaast afgedrukte voorbeeld van een test met het verjagen van ganzen in plaats van afschot. Vanuit de dierenbescherming werd een oproep gedaan om ganzen te verjagen, zodat jagers ze niet hoefden te schieten vanwege schade en vliegveiligheid. Vanuit deze actiepartijen werden kosten noch moeite gespaard om de campagne op te tuigen. Los van het feit dat het verjagen vaak slechts het verplaatsten van een probleem is, meldde zich na de oproep slechts een handjevol dierenvrienden aan. En de lokale jager, die graag zijn handen uit de mouwen stak om het probleem aan te pakken.

Uiteindelijk kwam er geen 'dierenvriend' vroeg uit de veren om in actie te komen – alleen de jager kwam. Trouw, elke dag. Voor dag en dauw.

De opgeroepen dierenactivisten meldden zich alleen op de sociale media, waar ze elkaar blijven opjutten om anti-jacht te zijn. Concrete resultaten om de natuur *werkelijk* te beschermen geeft dat echter niet.

NOS Nieuws - Sport - Uitzendingen

NOS NIEUWS - REGIONAAL NIEUWS - 04-04-2019, 11:14

Proef met levende ganzenverschrikkers is mislukt

RTV RIJNMOND

De proef van de Dierenbescherming om overlastgevende ganzen in de Hoeksche Waard op een diervriendelijke manier te verjagen, is mislukt. Dat zegt Jan Luijendijk, voorzitter van de lokale jagersvereniging.

In Nederland overwinteren steeds meer ganzen. Het zijn er nu zo'n 2 miljoen. Jaarlijks worden 250.000 vogels gedood omdat ze gewassen en grassen opeten en het land onder poepen waardoor de grond verzuurt.

Maar niet iedereen is voorstander van dat schieten en soms lukt dat ook niet. Daarom bedachten de Dierenbescherming, de provincie Zuid-Holland en twee boerenbedrijven in januari een *pilot*: vrijwilligers de beesten laten wegjagen.

Nooit komen opdagen

Eerste probleem: er meldden zich maar vier vrijwilligers die op afroep beschikbaar wilden zijn. Dat waren twee mensen van Animal Rights, eentje van de Dierenbescherming en Joost Kant namens de lokale jagersvereniging.

Kant is intussen 48 keer opgeroepen. "Ik was de enige. De drie anderen zijn nooit gekomen", vertelt hij aan RTV Rijnmond.

Jagersvoorman Luijendijk is teleurgesteld: "De organisaties die altijd de grootste mond hebben over alternatieven voor bejaging van ganzen vonden het gebied 'te ver weg' en ook de tijden waarop ze moesten verschijnen, konden niet op veel animo rekenen."

Het verjagen werkte ook al niet. "Dan gaan ze van de ene boer naar de ander. Die ganzen moeten toch eten", zegt Kant. Volgens Luijendijk wordt de klus ook onderschat.

Toch wel een eer

Joost Kant is door de Koninklijke Nederlandse Jagersvereniging uitgeroepen tot ganzen(ver)jager van het jaar, omdat hij als enige steeds kwam. "Toch wel een eer", zegt hij. "Er wordt zo vaak gedacht dat wij als jagers doodschietters zijn, maar we zijn ook met andere dingen bezig."



WILDBEHEEREENHEID
KROMME RIJN-GEBIED
HEUVELRUG-ZUID
SCHALKWIJK

Bovenstaand voorbeeld is exact waar het om gaat. We laten de natuur niet kapot gaan door het geroep van mensen die er geen kennis van hebben. Het zou bijzonder schadelijk voor de natuur zijn, als onze motivatie verdwijnt voor alles wat wij voor de natuur en biodiversiteit doen. Wel gaan we natuurlijk graag het gesprek aan hoe we dingen nog beter kunnen doen. Van tellen tot voorlichting tot bescherming tot biotoopbeheer.

Andersom verwachten we daar ondersteuning vanuit het ministerie bij. Vereenvoudigde en snellere procedures, *met wetgeving die aansluit op de praktijk*. De praktijk waar onze jagers en faunabeheerders dagelijks actie in ondernemen. Bij het verder ondersteunen van de wildbeheereenheden, zal de natuur en biodiversiteit daar heel veel baat bij hebben. En daarbij beperken wij ons niet tot haas, konijn of de andere drie wildsoorten. We gaan dat gesprek graag met u aan.

Met een hartelijke groet,
Namens de leden van de Utrechtse Wildbeheereenheid Kromme Rijngebied, Heuvelrug Zuid en Schalkwijk

Drs ing. E.J. (Edwin) Brockhoff

Secretaris: E. Brockhoff,

e-mail: secretaris@wbekrommerijn.nl